

בלוח אחד, והיו מסדרים אליהם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל, הרי חמשה בלוח הראשון. בלוח השני היו מסדרים אליהם חמשה תקונים אחרים, שהם טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, אלה הם ה', הרי שני דבורים שכלולים בהם עשרה, והקול שהיה יוצא מהם היה כולל אותם, וזה ו', כולל ו' פעמים, שכתוב טוב בששת ימי בראשית, והיא היתה עולה מהם באות י', ו' פעמים י' הם ששים, נמצא שהיא י' אמירות, (שלא היה

עולה לע"ב שמות).

ה' שני דבורים, ובהם עשרה - הרי שנים עשר. ו' עולה באות י', ו' פעמים י' שהם ששים - הרי שבעים ושנים. ואם תאמר שבתורה דבר ולא יותר, לא נמצא מקום למעלה ולמטה שלא דבר ממנו, אפלו במלאכים, שלא נמצא שאלו"ה אחר יש בעולם, ודבר בפסא, זהו שכתוב אנכי, וכך עולה אנכי לחשבון פס"א, ואחר דבר במלאכים. זהו שכתוב וכל העם ראים את הקולת, שעליהם נאמר כי עוף השמים יוליף את הקול כו'.

משום שפשהקדוש ברוך הוא רצה לדבר במלאכים, ירד שמו עליהם, כמו זה: יהו"ה, י' בחיה אחת שהיא ארז"ה, וכו' נאמר ארז"ה שאג מי לא יירא, ובאיה מקום? י' בראש, ה' על כנפיו, ו' בפיו, וה' בזנבו, ובגללה נאמר הוי זנב לאריות וכו', וזהו ופני ארז"ה אל הימין לארבעתם, ואחר כך היה יורד בחיה ששמה שור, כמו זה: הוה"י, ה' בראשו, ו' בפיו, ה' בכנפיו, י' בזנבו, וזהו ופני שור מהשמאל, ואחר כך היה יורד על חיה ששמה נשר,

ה' בלוחא חדא, והוּוּ מסְדֵרִין לְגַבְיֵיהוּ (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוּוּ מסְדֵרִין לְגַבְיֵיהוּ חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילן בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתפח דאיהי י' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמהו).

ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי"י לחשבון פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליף את הקול וכו'.

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למלא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, פגוונא דא יהו"ה, י' בחיה חדא דאיהי ארז"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) ארז"ה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני ארז"ה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א י), ולבתר הוה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומוי ה' בגדפוי י' בזנביה, ודא איהו